



URZĄD
PATENTOWY
PRL

Patent dodatkowy
do patentu

Zgłoszono: 07. VIII. 1963 (P 102 323)

Pierwszeństwo: 13. II. 1963 Wielka
Brytania

Opublikowano: 20. VII. 1966

Kl. 63 c, 44

MKP B 62 d

24/04

UKD

Twórca wynalazku: Robert Granville Bright

Właściciel patentu: Bright Manufacturing Company Limited, Coventry
(Wielka Brytania).

BIBLIOTEKA

Urząd Patentowy
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Zacisk ciągly wykonany z metalowego paska

1

Wynalazek niniejszy dotyczy ciągłego zacisku wykonanego z metalowego paska wbudowywanego do taśm uszczelniających lub ozdabiających, stosowanych bądź jako taśmy uszczelniające przed przedostawaniem się kurzu lub wilgoci, bądź też jako taśmy ozdabiające, przeznaczone do zasłaniania brzydkich wywiniętych obrzeży, przy czym tego rodzaju taśmy uszczelniające lub ozdabiające są stosowane na pojazdach mechanicznych i są łączone z przytrzymującym je wywiniętym obrzeżem, bezpośrednio otaczającym drzwi lub elementy zamykające lub też w pewnych przypadkach z obrzeżem otaczającym obicie podglówkowe pojazdu mechanicznego.

Wynalazek niniejszy obejmuje przede wszystkim zacisk przeznaczony do obchwytywania i ciernego styku z przytrzymującym go wywiniętym obrzeżem, przy czym głównym celem wynalazku jest stworzenie ulepszanego zacisku, który może być tanio i łatwo wytwarzany, który może być z powodzeniem skonstruowany ze stosunkowo taniego materiału, takiego jak miękka stal, i który jednocześnie będzie nadawał się do uniwersalnego zginania dokoła krzywizn o stosunkowo małym promieniu, bez obawy aby zacisk ten tracił przy tym zdolność skutecznego zaciskania.

Zacisk według niniejszego wynalazku jest wykonany z paska cienkiej blachy, przy czym półwyrób na ten zacisk jest zaopatrzony w szereg wzajemnie oddalonych zamkniętych poprzecznych

2

wycięć podłużnych na całej swej długości przy pozostawieniu umieszczonych między tymi wycięciami żeber i części łączących na brzegach półwyrobu, jest zgięty poprzecznie w kształcie odwróconej litery U, a jego brzegi są zagięte do położenia, w którym tworzą one skierowane do góry podatne elementy, umieszczone wewnątrz głównej części zacisku, przy czym te podatne elementy są przeznaczone do chwytania wywiniętego obrzeża, na którym zacisk ma być zamontowany.

Brzegi tego półwyrobu mogą stykać się liniowo z przytrzymującym go wywiniętym obrzeżem, ale wskazane jest, aby każdy brzeg był bądź powycinany, bądź pofalowany, bądź też aby miał postać zygzakową, a to w celu stworzenia szeregu punktów docisku wzdłuż górnego brzegu elementów podatnych w tym miejscu, gdzie one stykają się z leżącymi naprzeciw stronami wywiniętych obrzeży nośnych.

Ponadto wskazane jest, ażeby elementy podatne w pobliżu swych końców były wzajemnie pochylone ku sobie, a to w celu stworzenia prowadzenia ułatwiającego wciskanie zacisku na wywinięte obrzeże i w celu bardziej skutecznego przeciwdziałania się przypadkowemu przemieszczeniu.

Na rysunku fig. 1 — 3 pokazują w rzucie aksonometrycznym poszczególne etapy zginania półwyrobu na element o kształcie podobnym do zacisku, fig. 4 jest rzutem aksonometrycznym fragmentu gotowego zacisku, fig. 5 i 6 są rzutem z

przodu i rzutem z boku takiego zacisku, fig. 7, 8, 9 i 10 są przekrojami ilustrującymi zacisk w połączeniu z czterema postaciami taśm uszczelniających.

Przechodząc w pierwszej kolejności do fig. 1—6, które przedstawiają wytwarzanie zacisku według wynalazku, można zauważyć, że zacisk ten jest sporządzony z paska cienkiej blachy, na przykład z miękkiej stali lub aluminium, a półwyrób jest wykonany z szeregiem poprzecznych wycięć podłużnych 1 następujących kolejno, na przemian z poprzecznymi żebrami 2, połączonymi za pomocą brzegów 3.

Pokazany na fig. 1 płaski półwyrób jest następnie zaginany poprzecznie w wzajemnie od siebie oddalonych miejscach 4 i 5, znajdujących się w pobliżu każdego z jego brzegów (fig. 2), a to w celu utworzenia elementów podatnych 6, które zostaną opisane w dalszym ciągu niniejszego opisu.

Następnie elementy podatne 6 są zawijane w miejscach 4 do wewnątrz, w przeciwnych kierunkach, tak że półwyrób przybiera kształt pokazany na fig. 3.

Przedstawiony na fig. 3 półwyrób jest z kolei zginany wzdłużnie pomiędzy miejscami 4, tak że przybiera zasadniczo kształt podobny do odwróconej litery U (fig. 4 i 6), w którym elementy podatne 6 zwrócone są ku górze z pewną wzajemną odległością wewnątrz zacisku i tworzą elementy podatne, przeznaczone do bezpośredniego lub pośredniego stykania się z wywiniętym obrzeżem nośnym, na którym jest umieszczony zacisk.

Wskazane jest, aby brzegi 3 elementów podatnych były powycinane, tak jak to jest pokazane w miejscu oznaczonym literą 7, lub aby miały kształt falisty lub zygzakowaty, a to w celu tworzenia szeregu wzajemnie oddalonych punktów docisku do wywiniętego obrzeża. Te elementy podatne mogą być w rzeczywistości stosunkowo ostre, zwłaszcza gdy chce się, aby przebijały one materiał, pokrywający zazwyczaj zacisk, i aby w ten sposób bezpośrednio stykały się z wywiniętym obrzeżem nośnym.

Jak to jest dobrze widoczne na fig. 6, górne końce elementów podatnych 6 są wzajemnie ku sobie pochylone, a to w celu stworzenia prowadzenia ułatwiającego wciskanie zacisku na wywinięte obrzeże i w celu bardziej skutecznego przeciwstawiania się przypadkowemu przemieszczaniu.

Elementy podatne 6 mogą być dowolnej długości, ale wskazane jest, aby stykające się z wywiniętym obrzeżem części znajdowały się zasadniczo w połowie głębokości zacisku, wówczas gdy jest on już wygięty i przybrał swój ostateczny kształt, przy czym dwie łączące brzeg części 3 tworzą razem centralny podwójny grzbiet, stanowiący obojętną oś wzdłużną, dokoła której będzie odbywał się ruch odginania zacisku, wówczas gdy będzie on zakrzywiany w dowolnej płaszczyźnie lub w dowolnych płaszczyznach.

Należy nadmienić, że elementy podatne 6 mogą ugiąć się dokoła miejsc zgięcia 4, a również w miarę możliwości i do pewnego stopnia na swej długości, a to w celu podatnego chwytności za wywinięte obrzeże nośne, a tym samym mogą również

przystosowywać się do wywiniętych obrzeży o różnych grubościach.

Wówczas gdy zaciski przeznaczone są do stosowania z taśmami ozdabiającymi, to konieczne jest jedynie nałożenie na nie taśmy 8 z materiału tkanego, plastyku lub innego materiału przykrywającego, tak jak to jest pokazane na fig. 7, ale bez elementu uszczelniającego, przy czym wzdłużne brzegi 9 taśmy przykrywającej są skierowane do wewnątrz i ku górze, dokoła dolnych brzegów elementów podatnych 6 zacisku, i są przymocowane na właściwym miejscu za pomocą klejenia, szycia lub w inny nadający się do tego celu sposób.

Najkorzystniej jest, gdy szerokość taśmy pokrywającej jest taka, żeby jej brzegi sięgające do wewnątrz zacisku wystawały do góry do wysokości nieco niższej niż powycinane stykające się z wywiniętym obrzeżem części 3, ale mogą one być również przedłużone ku górze, tak że brzegi te będą zaciśnięte pomiędzy powycinanymi częściami i wywiniętym obrzeżem, w którym to przypadku stykające się z wywiniętym obrzeżem części 3 elementów podatnych 6 mogą być utworzone jako stosunkowo ostre języczki, przy czym brzegi materiału pokrywającego mogą być wówczas przebijane przez te części 3, ażeby w jednym i drugim przypadku utrzymywać materiał pokrywający we właściwym położeniu, bez konieczności stosowania kleju lub szycia.

Gdy stosuje się szycie, dla przytrzymywania taśmy pokrywającej we właściwym położeniu, to do zagięcia elementów podatnych 6 można wprowadzić tekturowe lub inne odpowiednie paski uszczelniające 10 (fig. 8), przy czym linie zszywania 11 przechodzą przez wzdłużne brzegi materiału powlekającego, przez podłużne wycięcia 1 i przez paski uszczelniające 10.

Tego rodzaju paski uszczelniające mogą być w razie życzenia wykonane z gumy, a to w celu polepszenia podatności stykających się z wywiniętym obrzeżem części zacisku.

Na fig. 7—9 jest pokazany element uszczelniający 12, który jest wykonany z porowatej gumy lub z innego odpowiedniego do tego celu podatnego materiału, i który jest przeznaczony do tworzenia uszczelniającego stykania się z drzwiami lub innym elementem zamykającym, a również do tworzenia dobrego styku uszczelniającego z elementem 13, z którym łączy się wywinięte obrzeże 14 i który w ten sposób zapobiega wchodzeniu wody lub wilgoci do wewnątrz zacisku i do wywiniętego obrzeża nośnego.

Na fig. 7 element uszczelniający jest przeznaczony do mocnego przylegania do materiału pokrywającego 8 i do tworzenia uszczelniającego stykania się z wywiniętym obrzeżem 14 i częścią 13, w miejscach oznaczonych liczbami 15 i 16.

Na fig. 8 materiał pokrywający ma mniejszą szerokość, przy czym element uszczelniający jest przyszyty w miejscu oznaczonym liczbą 17 do materiału pokrywającego, a w miejscu oznaczonym liczbą 18 jest przyszyty do zacisku.

Na fig. 9 materiał pokrywający ma znów mniejszą szerokość i jest przyklejony do stosunkowo tańszego materiału powlekającego 19, takiego jak ju-

ta. Stosunkowo tani materiał powlekający sięga aż do wnętrza zacisku, przy czym końce powlekającego materiału są zaciśnięte pomiędzy powycinanymi częściami i wywiniętym obrzeżem. Część materiału powlekającego 19, która styka się z elementem uszczelniającym, może być przyklejona lub przyszyta do niego. Należy zaznaczyć przy tym, że powlekający materiał wcale nie będzie widoczny, gdy element uszczelniający znajdzie się w położeniu ponad wywiniętym obrzeżem nośnym.

Jeżeli przy wykonaniu według fig. 9 element uszczelniający nie jest potrzebny, to przykrywający materiał 8 będzie miał wówczas większą szerokość, ale nie potrzebuje być tak szeroki, jak przy wykonaniu przedstawionym na fig. 7, przy czym lewa strona przykrycia będzie przedłużona w dół o wielkość, odpowiadającą części przykrycia, pokazanego po prawej stronie fig. 9.

Na fig. 10 zacisk ma nieco inny kształt przekroju poprzecznego niż zaciski przedstawione na poprzednich figurach, a mianowicie dolny prawy brzeg 20 zacisku jest wtłoczony do wewnątrz, aby w rzeczywistości pośrednio stykał się z wywiniętym obrzeżem nośnym i aby zapobiegał w ten sposób jakiegokolwiek skłonności zacisku do przechylania się na wywiniętym obrzeżu w kierunku zgodnym z ruchem wskazówek zegara i odsuwaniu się krawędzi 15 elementu uszczelniającego od uszczelniającego styku z wywiniętym obrzeżem. W tym przypadku element uszczelniający jest przyszyty do przykrywającego paska w miejscu 17, przy czym przeciwległy brzeg paska przykrywającego sięga wystarczająco ku dołowi, aby mógł być zaciśnięty pomiędzy podatnymi elementami 6 zacisku i wywiniętym obrzeżem.

Należy zaznaczyć, że elementy podatne będą odginać się na odcinku od swych stykających się z wywiniętym obrzeżem części aż do dolnych brzegów zacisku, i zgodnie z tym będą one tarciowo ścisnąć wywinięte obrzeże nawet wówczas, gdyby obrzeże to było nienormalnie grube, na przykład przy obrzeżu składającym się z trzech grubości blachy, w porównaniu z częściej stosowa-

wanym obrzeżem, składającym się z dwóch grubości blachy wzajemnie połączonych za pomocą spawania.

Zastrzeżenia patentowe

1. Zacisk ciągły wykonany z metalowego paska, **znamienny tym**, że ma wzajemnie oddalone, zamknięte poprzeczne wycięcia podłużne na całej swej długości przy pozostawieniu umieszczonych między tymi wycięciami żeber i pasa górnego oraz dolnego jako części łączących brzegi i jest zgięty poprzecznie zasadniczo w kształcie odwróconej litery U, a jego brzegi są zagięte do położenia, w którym tworzą one skierowane do góry podatne elementy umieszczone wewnątrz głównej części zacisku, przy czym te podatne elementy są przeznaczone do chwytania wywiniętego obrzeża, na którym zacisk ma być zamontowany.
2. Zacisk według zastrz. 1, **znamienny tym**, że elementy chwytające zacisku znajdują się zasadniczo w połowie jego głębokości.
3. Zacisk według zastrz. 1 lub 2, **znamienny tym**, że ma brzegi powycinane o kształcie falistym lub zygzakowatym, a to w celu stworzenia szeregu punktów docisku wzdłuż górnej warstwy elementów podatnych, w tym miejscu gdzie one stykają się z leżącymi naprzeciw stronami wywiniętych obrzeży nośnych.
4. Zacisk według zastrz. 1—3, **znamienny tym**, że elementy podatne w pobliżu swych końców są wzajemnie ku sobie pochylone, a to w celu stworzenia prowadzenia ułatwiającego wciskanie zacisku na wywinięte obrzeże i w celu bardziej skutecznego przeciwstawiania się przypadkowemu przemieszczeniu.
5. Zacisk według zastrz. 1—4, **znamienny tym**, że swą powierzchnią przylega do tkaniny lub innej podatnej powłoki zaopatrzonej w gumową lub inną część uszczelniającą, czy też ozdobną dostosowaną do każdorazowych warunków zastosowania (fig. 7—10).

